

Sygn. akt II KK 329/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSA del. do SN Barbara du Château

Protokolant Anna Janczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Mieczysława Tabora,
w sprawie **A. S.**

skazanego z 178a § 2 k.k. po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 16 maja 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na niekorzyść skazanego
od postanowienia Sądu Okręgowego

z dnia 3 września 2012 r.,

zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w O.

z dnia 29 czerwca 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:
**uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi
Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 8 listopada 2011 r., oskarżony A. S. został uznany za winnego popełnienia występku z art. 178a § 2 k.k. i za to wymierzono mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie oraz orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu kierowania rowerami na okres roku.

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy w O. nie uwzględnił wniosku skazanego A. S. o zmianę formy wykonywania kary ograniczenia wolności z pracy na cele społeczne na potrącanie wynagrodzenia za pracę.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył skazany A. S., a Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 3 września 2012 r., zmienił orzeczenie Sądu Rejonowego w O. w ten sposób, że na podstawie art. 63a § 1 k.k.w., „w zamian kary 3 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, wymierzonej A. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 8 listopada 2011 r., orzekł jej wykonanie w postaci potrącania skazanemu 15 % wynagrodzenia za pracę przez okres 3 miesięcy”.

Kasację od prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 września 2012 r. wniósł – na niekorzyść skazanego – Prokurator Generalny, który powołując się na zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 35 § 2 k.k., polegającego na zmianie postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 29 czerwca 2012 r. w ten sposób, że w zamian za karę 3 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, orzekł jej wykonywanie w postaci potrącania skazanemu 15 % wynagrodzenia za pracę przez okres 3 miesięcy, bez wskazania celu społecznego na jaki ma być przekazywane wynagrodzenie za pracę, wniósł w konkluzji o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K. w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna i zawarty w niej postulat uchylenia zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego w K. oraz przekazania sprawy temuż Sądowi do ponownego jej rozpoznania w postępowaniu odwoławczym zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że A. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 8 listopada 2011 r. został skazany na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w

wymiarze 30 godzin miesięcznie, a z treści przepisu art. 63a k.k.w. wynika, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może zmienić formę obowiązku wykonywania pracy, przyjmując 20 godzin pracy na cele społeczne za równoważne 10 % wynagrodzenia za pracę. Z kolei przepis art. 35 § 2 k.k. stanowi, że w stosunku do osoby zatrudnionej sąd zamiast obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne, może orzec potrącenie od 10 do 25 % wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na cel społeczny wskazany przez sąd. Stąd też w stosunku do takiej osoby, co do której orzeczono potrącenie określonej części wynagrodzenia za pracę, sąd przesyła odpis orzeczenia zakładowi pracy zatrudniającemu skazanego, podając jednocześnie, na czyją rzecz mają być dokonywane potrącenia i dokąd powinny być wpłacane (art. 59 § 1 k.k.w.).

Zgodzić się zatem należy z podniesionym w uzasadnieniu kasacji argumentem, że w realiach niniejszej sprawy niewskazanie celu społecznego, na który miałyby być potrącana część wynagrodzenia skazanego A. S. powoduje, iż wykonanie zaskarżonego kasacją postanowienia jest praktycznie niemożliwe. Powyższe zaś uchybienie niewątpliwie stanowi rażące naruszenie prawa karnego materialnego, tj. art. 35 § 2 k.k., które miało też istotny wpływ na treść orzeczenia Sądu Okręgowego w K., a które nie może być zarazem konwalidowane w innym trybie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 sierpnia 2011 r., II KK 18/11, LEX nr 960520; z dnia 18 maja 2011 r., IV KK 115/11, LEX nr 817546 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2006 r., WK 22/06, R-OSNKW 2006/1/962).

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.